

FOTO: JAN BENGTSSON

Kärr och småvatten

Kännetecken

Kärr och småvatten är en miljö som präglas av vattensamling en stor del av året. De bidrar till att skapa en

variation i landskapet, vilket gynnar såväl växt- som djurarter.

MÅLBILD FÖR GOD HÄNSYN

- Lämnas vanligtvis orörda
- Objekt får inte skadas genom ovarsam körning eller torrläggas genom dikningsåtgärder
- I de fall där objekten sedan tidigare är påverkade av skogliga åtgärder, men ändå har utvecklingsbara skyddsvärden kvar, är det önskvärt att de restaureras så att det blir en fungerande vattenregim (igen).

NATURVÄRDEN (alla måste inte vara uppfyllda)

- Öppna vattenytor
- Fuktiga/blöta kantzoner
- Speciell vegetation knuten till olika typer av kärrmarker
- Livsmiljö för vattenanknutna insekter och andra smådjur
- Miljöerna har särskilt värde för vattenödlor, däggdjur och fåglar

FOTO: JAN BENGTSSON

Kärr bör lämnas orörda och får inte skadas genom ovarsam körning.

Beskrivning

Kärr ingår i begreppet våtmarker och utpräglande för kärren är att de får sin främsta vattenförsörjning antingen från grundvattnet eller från den angränsande fastmarken, samt från nederbörd. Detta skiljer kärren från mossarna som uteslutande får vattenförsörjningen från nederbörden. Myrar är ett samlingsbegrepp för kärr och mossar. Kärren kan grovt sätt indelas i tre typer, extremrikkärr, rikkärr och fattigkärr. De två förstnämnda är vanligast i kalkrika områden och hyser en lång rad växter

som är kalkgynnade. Fattigkärren som har störst utbredning i landet och finns främst på mer sura marker.

Småvatten är ett samlingsnamn på olika sorters öppna vattensamlingar såsom smärre kärr, gölar, tjärnar, märkegravar, glupar m.m. I begreppet ingår också tillhörande närområde i form av kantzoner, med eller utan trädvegetation. Småvatten kan hålla en vattenyta året runt, men till småvatten kan också räknas objekt som ibland torkar ut.

